

Om antagande av lag angående trafik med motorfordon i
landskapet Åland.

L a n d s k a p s n ä m n d e n s f r a m -
 ställning till Ålands landsting om antagande
 N:o _____ av lag angående trafik med motorfordon i
 landskapet Åland.

Till 1923 års landsting avlät landskapsnämnden framställnin-
 gar om antagande ej mindre av statsrådets beslut av den 18 maj
 1922, angående registrering och besiktning av automobiler, än
 även av förordningen angående automobiltrafik, given den 14 ok-
 tober samma år. Vardera nämnda framställningar godkändes även av
 landstinget, varefter de i anledning härav tillkomna besluten i
 avseende å fastställelse översändes till Republikens President.

Emellertid ansåg Presidenten sig icke kunna stadfästa någon-
 dera av landstingets nämnda beslut. Orsakerna härtill voro, att
 uti statsrådsbeslutet ingår ett stadgande, som strider mot vissa
 bestämmelser uti internationella konventionen angående automobil-
 trafik av den 11 oktober 1909, vilken genom förordningen av den 27
 mars 1922 erhållit gällande kraft jämväl inom republiken. Då de
 i statsrådets beslut intagna, emot konventionen stridande be-
 stämmelserna även fingp i landstingsbeslutet inflyta, kunde Pre-
 sidenten av denna orsak icke stadfästa landstingets beslut. All-
 denstund vidare uti förordningen angående automobiltrafik, i
 den lydelse densamma av landstinget antagits, en hänvisning skett

till det av Presidenten icke stadfästa landstingsbeslutet, kom det sistnämnda att i sitt fall draga med sig även beslutet om antagande av förordningen angående automobiltrafik.

Landskapet stod sålunda utan någon automobillag vid en tidpunkt, då en sådan varit som mest behöfvlig, och landskapsnämnden hade förty bort foga anstalt om en förnyad framställning härom till landstinget. Men då uti dagspressen meddelande ingick därom, att den nyss förut utfärdade förordningen befunnits bristfällig och att statsrådet vidtagit åtgärder om utarbetande av en ny och fullständigare sådan, ansåg nämnden sig böra avvakta dennas utfärdande, innan densamma skred till närmare åtgärder i saken, för att därigenom en önskvärd konformitet med rikslagstiftningen skulle kunna vinnas. Under tiden har landskapsnämnden försökt hjälpa sig fram genom utfärdande av de nödvändigaste kungörelser på området, men kan självfallet ett sådant förfarande betraktas endast såsom en nödfallsutväg och kungörelserna såsom rena provisorier.

Emellertid har av den beramade lagstiftningen på området, landskapsnämnden veterligt, ingenting tillsvidare kommit till stånd, och har förty ett förslag till automobillag för landskapet av landskapsnämnden utarbetats, vilket härhos till landstinget värdsamt överlämnas i avseende å de åtgärder, vartill landstinget kan finna skäl. Detsamma ansluter sig uti tillämpliga delar till rikets lagstiftning.

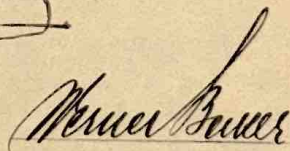
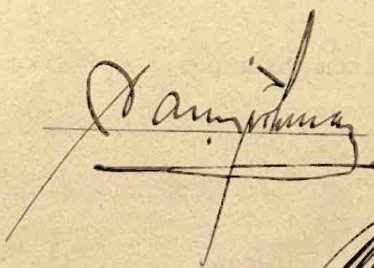
på området, men är vida mer uttömmande och torde enligt landskapsnämndens mening motsvara sin uppgift, varjämte landskapsnämnden såvitt möjligt försökt tillse att i lagen ingenting måtte inflyta, som kunde äventyra dess stadfästade av Presidenten.

Då en överenskommelseförordning är att emotse, som närmare reglerar normerna för samarbetet i fråga om registreringen av motorfordonen i landskapet emellan de autonoma och riksmyndigheterna, å vilka ju ankommer registreringen för skatteändamål, hava bestämmelser härom från lagförslaget utelämnats, och får landskapsnämnden förtydla föreslå,

att landstinget ville antaga nedanstående lag om trafik med motorfordon att såsom landskapslag gälla i landskapet.

Mariehamn, den 10 november 1925.

På Landskapsnämndens vägnar:

L a g

angående trafik med motorfordon i landskapet Åland.

I kap.

Allmänna bestämmelser.

1 §.

Automobiltrafik samt trafik med motorcykel och motorredskap är tillåten å allmän väg, varmed i denna lag avses landsväg och bygdeväg jämte till sådana vägar hörande broar och färjor samt å gata och torg med de inskränkningar och under iakttagande av de närmare föreskrifter, som ingå i denna lag eller på grund av densamma meddelas.

Är trafik å enskild väg, som allmänt befares, icke förbjuden, gäller ifråga om automobiltrafik även å sådan väg, vad i denna förordning stadgas beträffande trafik å allmän väg.

2 §.

Polismyndighet handhar den närmaste uppsikten över automobiltrafiken inom sitt distrikt och äger inom gränserna för denna lag meddela de närmare föreskrifter, som i den allmänna trafikens intresse kunna anses påkallade.

II kap.

Om automobiler.Om automobils beskaffenhet och utrustning.

3 §.

Med automobil förstås i denna lag motorfordon, som ej löper på skenor och som är avsett för person- eller godsbefordran samt ej är att hänföras till motorcykel, varom i § 4^g förmäles..

4 §.

Automobil, vars egen vikt överstiger 350 kilogram, bör med tillhjälp av motorn kunna drivas såväl framåt som bakåt.

5 §.

Å automobil må ej användas sådan inrättning, som skadar väg eller b
Automobil skall vara så konstruerad och utförd, att den ur trafiksäker-
hets synpunkt är fullt tillförlitlig och i övrigt för sitt ändamål lämp-
lig.

Automobil skall vara försedd med:

- 1) styrinrättning, varigenom automobilen lätt kan styras och med
lätthet vända;
- 2) två lättåtkomliga, av varandra oberoende bromssystem, av vilka
åtminstone det ena skall äga förmåga att, även om föraren lämnat auto-
mobilen, på ett effektivt sätt hindra dess förflyttning även å sluttande
mark;
- 3) anordning, varigenom motorn ögonblickligen kan stoppas eller kop-
las från drivhjulen;
- 4) lämpliga anordningar för ljudsignal;
- 5) framtill två lyktor med vitt ljus, anbragta på vardera sidan av
automobilen och på lika höjd över marken samt så starka, att vägen klart
upplyses minst 50 meter framför automobilen, samt baktill en lykta, som
med vitt klart sken belyser automobilens igenkänningsmärke. Denna lykta
skall även visa rött ljus bakåt;
- 6) backspegel framtill, som möjliggör för föraren att överskåda den
bakom liggande vägbanan, dock så, att denna föreskrift gäller endast au-
tomobilomnibus och personvagn, avsedd för mer än 7 personer.

6 §.

Handtag och andra anordningar för automobilens igångsättning,
manövrering och bromsning ävensom för signalering skola vara så an-
bragta, att de icke kunna förvexlas och att föraren lätt kan åtkomma
dem utan att flytta sig från sin plats eller vända sin uppmärksamhet
från vägen.

Å automobil får ej finnas något, som från förarens plats skymmer
vägen.

7 §.

Å automobil böra motorn samt de behållare och rör, som innesluta flytande eller gasformigt bränsle, vara så förlagda, att de äro skyddade för yttre åverkan samt så beskaffade, att de icke kunna förorsaka eldfara eller olyckshändelse genom explosion; ej heller får motorn utsläppa rök, ånga eller illaluktande gas i sådan grad eller på sådant sätt, att olägenhet därav uppkommer.

8 §.

Automobilhjuls diameter, ringarna häri inberäknade, får ej understiga 65 centimeter.

Hjulringarna få icke vara kullriga, såframt de icke äro av mjukt eller elastiskt ämne, de få ej heller hava tvärlistor, framskjutande kulthuvuden eller andra ojämnheter. Dock må å hjulringar av mjukt och elastiskt ämne till skydd mot sliring anbringas s.k. glidskydd.

Vintertid må broddning av hjulringarna eller andra därmed jämförliga åtgärder äga rum.

Hjulringar, som icke äro av mjukt eller elastiskt ämne, skola hava en bredd av minst 8 centimeter. Överstiger den beräknade belastningen av hjulet 400 $\sqrt{800}$ kilogram, skall ringens bredd ökas med en halv centimeter för varje överskjutande fullt eller påbörjat femtiotal kilogram av hjulets belastning; dock att större bredd än 25 centimeter icke i något fall erfordras.

9 §.

Äro hjulringar av mjukt och elastiskt ämne, får hjulets belastning icke överstiga:

a) för hjulring med en bredd å slitytan av högst 8 centimeter, 50 kilogram för varje centimeter av denna bredd; samt

b) för hjulring med en bredd å slitytan av mera än 8 centimeter, 400 kilogram med tillägg av 100 kilogram för varje överskjutande centimeter av slitytans bredd.

Med slityta avses ringens anläggningsyta emot vägen; dock att ifråga om luftring slitytan beräknas med den obelastade ringens största bredd. Som slityta å kullriga massiva gummiringar räknas tre fjär-

dedelar av ringens bredd vid basen; vid användande av mer än en hjulring å samma hjul beräknas slitytans bredd lika med sammanlagda bredden av hjulringarnas slitytor.

III kap.

Besiktning av automobil.

10 § .

För verkställande av besiktning och annan förrättning inom landskapet, som i denna lag avses, skall landskapsnämnden förordna besiktningsman.

Till denna befattning må ej utses annan än den, som genom avlagt examen vid teknisk läroanstalt eller genom sysslande med tillverkning eller reparation av motorfordon eller eljest förvärvat ingående kännedom om motorfordons konstruktion, skötsel och manövrering, och som därtill själv innehar körkort för automobil .

Besiktningsman må ej den vara, som tillverkar eller driver handel med motorfordon eller som yrkesmässigt meddelar undervisning till utbildning av förare; ej heller den, som är delägare i handelsbolag eller styrelseledamot i aktiebolag eller förening för ekonomisk verksamhet, som bedriver tillverkning eller uthyrning av eller handel med motorfordon.

11 §.

Besiktningsman förordnas av landskapsnämnden, efter det befattningen varit under fjorton dagar lediganslagen och sedan landshövdingens yttrande över ansökningsinbegärts.

Där omständigheterna sådant föranleda, må dock förordnandet av landskapsnämnden återkallas,

Besiktningsman åtnjuter arvode för varje förrättning enligt av landskapsnämnden fastställd taxa.

Instruktion för besiktningsmannen utfärdas av landskapsnämnden.

12 §.

Den, som i syfte att få automobil inregistrerad, anmäler densamma hos besiktningsmannen, skall därvid uppgiva den avsedda användningen av bilen / personvagn eller lastvagn/ dess vikt, driv-

kraftens art, motorns uppgivna hästkrafttal samt hjulringarnas bredd å slitytan ävensom i fråga om personautomobil det antal passagerare, för vilket automobilen är avsedd, samt för lastautomobil maximilasten.

Över vad vid besiktningen iakttages, skall besiktningsmannen föra anteckningar enligt av landskapsnämnden fastställt formulär samt, där automobil för trafik godkänts, till automobilägaren utfärda besiktningsmärke, som på synlig plats skall fastsättas å automobilen. Vid sådan besiktning tillkommet instrument skall av besiktningsmannen inom två dagar till landskapsnämnden insändas.

Användes automobilen i yrkesmässig trafik, skall densamma därutöver årligen å tid, som av landskapsnämnden bestämmes, underkastas ny besiktning till utrönande av dess trafikdugliga skick.

13 §.

Har sådan ändring av automobil företagits, att de uppgifter, som äro införda i landskapets automobilregister, icke längre äro överensstämmande med automobilens beskaffenhet, skall ägaren hos besiktningsmannen anmäla automobilen till efterbesiktning.

Befinnes automobil vid årlig^{en} återkommande besiktning eller efterbesiktning vara i sådant skick, att densamma ej kan av besiktningsman godkännas, skall denne förbjuda automobilens användning samt till landskapsnämnden härom omedelbart anmäla.

Föreligger anledning antaga, att automobil till sin beskaffenhet ej överensstämmer med stadgandena i denna lag, äger landskapsnämnden genom besiktningsmannen låta undersöka densamma.

IV kap.

Registrering av automobil.

14 §.

Automobil må ej i andra fall än sådana, som angivas i 2 mom. av denna paragraf, tagas i bruk, innan den blivit besiktigad samt igenkänningsmärke tilldelats densamma.

Skall automobil, som ej undergått besiktning, med egen motor

föras till besiktningsmannen för undergående av första besiktning, må sådant äga rum under villkor, att å automobilens förskilt av modell, som av landskapsnämnden fastställts. Lag samma vare om automobil provköres vid besiktning eller i och för försäljning. Sådant skilt skall, emot nedsättning av skäligt belopp, tillhandahållas vederbörande av besiktningsmannen, som där skilt återställles, äger det nedsatta beloppet återbetala.

15 §.

Hos landskapsnämnden skall föras automobilregister för införande av de uppgifter rörande automobiler, om vilka i denna lag stadgas eller vilkas intagande i registret eljest varder föreskrivet.

16 §.

Ansökan om registrering av automobil skall inom fjorton dagar efter det automobilens förvärvats göras av ägaren, eller, om automobilens tillhör staten eller kommunen, av den myndighet eller person, som äger befogenhet att anställa förare å fordonet.

Nämnda skyldighet åligger dock icke den, som tillverkar eller bedriver handel med automobiler, i fråga om dylikt fordon, som av honom hålles på lager.

Har registrerad automobil förstörts eller kommer den av annan orsak icke vidare att inom landskapet användas, skall ägaren inom fjorton dagar från det dylikt förhållande, ägaren veterligen, inträffade, därom göra anmälan i avseende å automobilens avförande från registret. Vid sådan anmälan skall fogas bevis till styrkande av de meddelade uppgifterna om automobilens.

Sedan automobil avförts ur registret, må den ej i annan händelse än i § 14 säges, användas i trafik, innan den ånyo inregistrerats.

Sker i andra fall, än vad ovan sagts, ändring i registrerat förhållande, skall därom anmälas till registret inom samma tid, som i första momentet säges.

17 §.

Anmälan om registrering eller annan anmälan till automobilregister skall skriftligen i två exemplar inlämnas till landskapsnämnden, med biläggande av besiktningsbevis, vari skall uppgivas:

- 1) automobilens ägares namn och yrke, titel eller befattning samt hemort och adress;
- 2) automobilens tillverkare, typ / märke eller fabrikat / och tillverkningsnummer samt vikt;
- 3) automobilens beskaffenhet / person-, gods-, brand- eller sjuktransportautomobil / ävensom huruvida densamma brukas till åkning eller varutransport mot lega eller uteslutande för privatbruk;
- 4) huruvida bilen är försedd med explosionsmotor eller drives med elektricitet eller ånga;
- 5) motorns cylinderantal och cylindrarnas dimensioner samt det av fabrikanten uppgivna antalet effektiva hästkrafter hos motorn;
- 6) antalet hästkrafter hos motorn, uträknat på sätt som i statsrådets beslut angående registrering och besiktning av automobiler och motorcyklar av den 18 maj 1922 föreskrives eller framdeles förordnas;
- 7) automobilringarnas beskaffenhet och dimensioner;
- 8) i fråga om personautomobiler det antal personer automobilen, föraren inberäknad, kan föra / sittplatser/;
- 9) beträffande godsautomobil, dess lastförmåga, längd och största bredd;
- 10) automobilförarens namn, hemort och adress;
- 11) bevis över att bilen blivit i föreskriven ordning försäkrad .

18 §.

I registret skall införas: a) dag för registreringen, jämte nummer i registret; b) igenkänningsmärket; c) de i punkterna 1-11 § 17 angivna uppgifter samt d) dagen, då ^{igenkänningsmärket} ~~registerats~~ till sökanden utfärdats.

19 §.

Registrerad automobil skall förses med igenkänningsmärke upptagande bokstäverna Ål jämte automobilens ordningsnummer.

Igenkänningsmärket tillverkas genom landskapsnämndens försorg på fordonets ägares bekostnad och anbringas å automobilens såväl framtill som baktill på lämplig höjd över marken. Detsamma skall målas ^{i svart} på vit botten i tydliga, 10 centimeter höga bokstäver och siffror med 15 millimeters stapelbredd samt 20 millimeter mellan bokstäverna och siffertalet ävensom 10 millimeter mellan bokstäverna och siffrorna inbördes.

Å automobil hörande till brandväsendet, skola bokstäver och siffror vara röda på vit botten. Å sjuktransportautomobil skall anbringas ett rött kors på vit botten under vardera igenkänningsmärkena.

20 §.

Landskapsnämnden är berättigad att, då förhållandena sådant påkalla, till polisinrättningen i Mariehamns stad överlämna utgivandet av igenkänningsmärken samt meddela härav föranledda anvisningar.

21 §.

Angående landskapsnämndens skyldighet att med vissa uppgifter tillhandagå landshövdingen i landskapet Åland stadgas särskilt.

V kap.

Om automobilförare.

22 §.

Automobil må föras endast av den, som därtill innehar gällande tillstånd. Sådant tillstånd meddelas genom utfärdande av körkort åt person, som fyllt 18 år,

Utan hinder härav må dock den, som utbildar sig till förare, äga företaga övningskörning å svagt trafikerad plats. Vid dylik övningskörning skall elev vid körplatsen åtföljas av lärare, som i 23 § avses; och anses under körning läraren såsom förare av automobil.

23 §.

Utbildning av elev skall äga rum genom lärare, som innehar gällande körkort för automobil och besitter vana och skicklighet vid körning med sådant fordon.

Är körskola inrättad för meddelande av sagda utbildning, skall skolan stå under ledning av lärare, som härtill av landskapsnämnden godkänts. Sådant godkännande kan, där skäl därtill prövas föreligga, av landskapsnämnden återkallas.

Envar, som annorledes än i körskola vill såsom yrke bedriva utbildning av automobilförare, skall härtill av landskapsnämnden godkännas.

24 §.

Var, som önskar erhålla körkort, äger inför landskapets besiktningsman avlägga prov å sin förmåga att föra automobil. Varder hans skicklighet vid sådan provkörning godkänd, skall åt honom av besiktningsmannen utfärdas körkort enligt av landskapsnämnden fastställt formulär. Vid sådant körkort bör tillika fogas fotografi av den, på vilken körkortet utställts.

Vid körning med automobil skall körkortet städse medföras.

Körkort, som är utfärdat av behörig myndighet inom eller utom riket, medför rätt för innehavaren att utan vidare anmälan inom landskapet framföra automobil eller annat motorfordon.

25 §.

Såsom villkor för erhållande av körkort erfordras, utom vad i föregående paragraf föreskrivits, att sökanden till besiktningsmannen avlämnar

- a) bevis om sökandens födelseår och födelsedag;
- b) intyg av läkare, att sökanden ej lider av sådant lyte eller ^{sådan} sjukdom eller nedsättning i syn- och hörselförmågan, som väsentligen försvårar hans förmåga att föra automobil;
- c) av sökanden undertecknad och till riktigheten bestyrkt

uppgift, huruvida han tidigare sökt eller erhållit körkort;

d) intyg av vederbörande polismyndighet, att sökanden gjort sig känd för nykterhet, ordentlighet och ett hänsynsfullt uppträdande.

26 §.

Över utfärdade körkort skall av besiktningsmannen varje månad till landskapsnämnden avlämnas förteckning jämte de i föregående paragraf uppräknade betyg och bevis. Över sålunda utgivna körkort skall å landskapsnämnden föras liggare eller kortregister, i vilket antecknas innehavarens namn, födelseår och dag, yrke och hemvist samt löpande nummer ävensom dagen för körkortets utfärdande.

27 §.

Befinnes förare hava vid färd med automobil gjort sig skyldig till grov vårdslöshet eller varit berusad eller föreligga eljest sådana omständigheter, att han måste anses olämplig att föra automobil, skall landskapsnämnden återkalla körkortet samt tillika upplysa, att sedan viss tid, minst två månader och högst två år förflutit, landskapsnämnden på ansökan ånyo kan till prövning upptaga frågan om utfärdande av nytt körkort.

Beslut, varigenom landskapsnämnden indragit körkort, skall antecknas i den liggare eller det kortregister, varom i 26 § stadgas, ävensom kungöras uti sådan tidning, vari landskapet rörande allmänna förfoganden böra publiceras. På samma sätt skall förfaras, där efter indragning av körkort nytt sådant på ansökan utfärdas.

28 §.

Har förare dömts till straff enligt denna lag eller för trafikförseelse emot allmän lag, skall domstolen ofördröjligen om utslaget meddela landskapsnämnden.

VI kap.

Om körning med automobil.

29 §.

Körning ^{med} * automobil vare, där ej nedan annorlunda sägs, till-

låten å varje allmän väg samt å gata och torg eller annan allmän plats i stad.

Därest på grund av vägens eller gatans bredd eller beskaffenhet eller i följd av regnig årstid eller annan orsak automobiltrafik kan medföra särskild fara eller olägenhet eller skada väg eller gata, äge landskapsnämnden ifråga om landsbygden samt magistrat eller ordningsrätt i stad att helt och hållet eller för viss tid eller med viss annan inskränkning förbjuda trafik med automobil.

Likaledes vare polismyndighet berättigad att tillfälligt förbjuda automobiltrafik å viss del av väg eller över trumma eller bro, som därigenom kunde utsättas för skada, eller ock eljes, där synnerliga skäl sådant påkalla.

I fråga om enskilda vägar och andra enskilda områden ankommer det på ägaren av vägen eller området att avgöra, huruvida körning med automobil därstädes må äga rum,

Allmän och enskild väg må, även om automobiltrafik där eljest är förbjuden, befaras med automobil av läkare i och för sjukbesök eller för forslande av sjuk eller för annat därmed jämförligt ändamål.

30 §.

Vid framförande av automobil skall hastigheten städse begränsas så, som försiktighet och ordning kräva samt sålunda avpassas efter körbanans beskaffenhet och översiktlighet samt med hänsyn till övriga trafikanter ~~av~~ vägen.

31 §.

Största tillåtna hastighet i timmen för personautomobil med luftringar är på landsbygden.....35 km
samt i stad eller annat tätt bebyggt område.....25 "
samt för automobilomnibus eller lastvagn med luftringar..... 25 "
För motorfordon med massiva gummiringar eller med hjuiringar av hårt material..... 15 "

32 §.

Automobilens bruttovikt / vagnens vikt jämte full last / må i trafik inom landskapet ej överstiga 3,000 kilogram. Dock vare landskapsnämnden berättigad att på ansökan ~~på~~ på viss vägsträcka medgiva trafik jämväl med tyngre automobil samt att tillika föreskriva de villkor under vilka sådan trafik får äga rum.

33 §.

Vid körning med automobil skall iakttagas att den i 36 § föreskrivna största hastigheten må komma till användning endast vid full dager och å torr, jämn och hård väg ävensom då föraren kan överskåda minst 100 meter av den närmast framförliggande sträckan och annan omständighet ej heller föreligger, som betingar användande av mindre hastighet. Vid mörker och under dimma må farten ej överstiga 20 kilometer i timmen.

34 §.

Där i följd av allmän vägs svaga beskaffenhet eller uppblötta tillstånd eller annat särskilt förhållande sådant kräves, må landskapsnämnden föreskriva härav betingad inskränkning i den tillåtna farhastigheten under hela året eller viss del därav eller beträffande automobil av viss beskaffenhet.

35 §.

Under färd skall å automobil föras

- a) besiktningsmärke;
- b) igenkänningsmärken så anbragta som i 19 § sägs;
- c) under mörker tvenne lyktor å samma höjd över marken med vitt sken och så starka, att de ~~de~~ ^{med} samma fullständigt belysa den framförliggande vägen å en sträcka av minst 50 meter, ävensom baktill en lykta med rött sken ^{inriktad och å} så ^{med sken} anbragt, att densamma klart belyser automobilens igenkänningsmärke samt därjämte visar rött sken bakåt;
- d) signalhorn av tillfredsställande styrka; samt
- e) de nödigaste verktyg för avhjälpande av tillfällig skada å automobilen.

36 §.

Förare åligger:

a) att innan körningen vidtager, förvissa sig om, dels att automobilens utrustning överensstämmer med vad i § är föreskrivet, dels även att styr-, broms- och säkerhetsanordningarna äro i fullt tillfredsställande skick;

b) att vid färd genom stad eller annat tätt bebyggt område ävensom vid möte med annan vägfärdande så vitt möjligt avblända skenet från lyktorna;

c) att, då han lämnar bilen, vidtaga sådana åtgärder, att densamma ej kan komma i gång av sig själv;

d) att städse under färd med automobil medhava körkort samt att på anfordran uppvisa detsamma för polisman eller annan behörig myndighetsperson.

VII kap.

Föreskrifter rörande yrkesmässig automobiltrafik.

37 §.

Ägare av automobil, som önskar tillhandahålla allmänheten med körning emot ersättning, skall hos vederbörande myndighet skriftligen söka tillstånd härtill samt bilägga ansökningen prästbevis, uppgift över automobilens registernummer samt uppgift å orten, där näringen huvudsakligast kommer att bedrivas eller uppgift å den linje, som med bilen skall trafikeras.

Sådant trafiktillstånd meddelas för Mariehamns stad av ordningsrätten eller magistrat samt för landsbygden av landskapsnämnden.

När helst anledning därtill prövas föreligga, kan trafiktillstånd återkallas av myndighet, som meddelat detsamma.

38 §.

Ansökan om trafiktillstånd, avseende linjetrafik, skall innehålla, utom den i 36 § omförmälda utredning, uppgift över om trafiken avser passagerare- eller godsbefordran eller vardera ävensom om den taxa härför, vilken önskas fastställd.

Innan dylikt tillstånd meddelas, skall landskapsnämnden infordra

besiktningsmannens utlåtande därom, huruvida den avsedda automobilen är för trafiken lämplig; sökanden dock obetaget att själv till ansökningen foga sådan utredning.

39 §.

Vid prövning av ansökan om tillstånd till linjetrafik eller lokaltrafik skall hänsyn tagas till behövligheten och lämpligheten av den ifrågakomna trafiken. Om särskilda omständigheter sådant påkalla, må dylik hänsyn tagas vid prövning även av ansökan om tillstånd till annan yrkesmässig trafik.

40 §.

Automobil må icke användas i yrkesmässig trafik utan att vara härtill av vederbörande besiktningsman godkänd.

För utrönande av att dylik automobil befinner sig uti föreskrivet och eljest lämpligt skick skall densamma minst en gång årligen å tid, som av landskapsnämnden bestämmes, underkastas granskning av besiktningsman.

Företer automobilen vid dylik besiktning brist eller är den eljest ej hållen i snyggt skick äger besiktningsmannen förelägga ägaren att inom viss tid bristen avhjälpa. Ställer sig automobilägaren icke besiktningsmannens förståndigande till efterrättelse, skall besiktningsmannen härom anmäla för landskapsnämnden, som äger förbjuda automobilens användning intill dess ägaren genom bevis av besiktningsmannen styrkt att felaktigheterna blivit avhjälpda.

41 §.

Taxa för såväl linje- som lokaltrafik fastställs av den myndighet, som meddelat trafiktillståndet och skall taxan, som ej må överskridas, av automobilföraren städse medhavas för att på anfordran av polisman eller trafikant uppvisas.

42 §.

Ej må någon tjänstgöra såsom förare av automobil i yrkesmässig trafik utan att därtill hava erhållit tillstånd av den myndighet, som utfärdat trafiktillståndet.

Till sådan automobilförare må ej antagas annan än den, som innehar körkort och som fyllt 21 år samt i övrigt efter prövning av besiktningsman befunnits lämplig såsom förare i dylik trafik.

Dock må landskapsnämnden, där synnerliga skäl härför kunna påvisas, meddela befrielse från anförda villkor för förare, som fyllt 18 år.

43 §.

Myndighet, som meddelat tillstånd eller godkännande, som i 42 § säges, äger, närhelst anledning härför prövats föreligga, återkalla tillståndet eller godkännandet.

VIII kap.

Om motorcyklar.

44 §.

Tvåhjuligt motorfordon benämnes i denna lag motorcykel, även om den är försedd med sidovagn.

Underätiger motorcykelns vikt 50 kilogram, betraktas densamma ej såsom motorcykel.

45 §.

I avseende å motorcykels utrustning gäller i tillämpliga delar vad ovan stadgats om automobil, dock sålunda, att motorcykel icke behöver vara försedd med mer än en bromsinrättning och flere än två lyktor, av vilka den ena å framsidan och den andra baktill.

Är till motorcykel kopplad sidovagn, skall jämväl denna å yttre sidan framtill förses med lykta med vitt sken.

46 §.

Beträffande besiktning och registrering av motorcyklar ävensom rätt att föra dylikt fordon skall tillämpas vad ovan i sådant avseende om automobil stadgas, dock så att vid prövning inför besiktningsman avseende skall fästas huvudsakligast vid förarens förtrogenhet med konstruktionen, skötseln och manövreringen av motorcykel samt kännedom om gällande föreskrifter rörande trafik med motorfordon. Utfärdat körkort skall innehålla tillstånd att föra motorcykel och medför icke rätt att föra automobil.

Motorcykel skall förses med igenkänningsmärke i enlighet med vad därom i fråga om automobil stadgats, med den skillnad att det ena av igenkänningsmärkena, där bokstäver och siffror anbringas å vardera sidan av plåten, fästes å cykelns framsida i dess längdriktning.

Bokstäver och siffror i motorcykels igenkänningsmärke skola vara 8 centimeter höga med en stapelbredd av 7 millimeter. Avståndet mellan bokstav och siffra är 12 millimeter och mellan bokstäver och siffror inbördes 7 millimeter.

47 §.

Motorcykel må framföras även å väg, varå automobiltrafik icke är tillåten, därest ej i 29 § omnämnda förbud avser även motorcykel eller vägen tillhör enskild och ägaren förbjudit trafik även med dylikt fordon.

IX kap.

Om motorredskap.

48 §.

Beträffande traktor, lokomobil, lantbruksmaskin eller väglagningsmaskin, vilka för framdrivande äro försedda med motor eller ångmaskin skall iakttagas följande:

Motorredskap må, annorstädes än å arbetsplatsen, endast vid färd från och till denna plats samt eljest tillfälligtvis framföras allmän väg och å gata eller allmän plats, och må sådant framförande endast ske i händelse redskapet med hänsyn till tyngd eller hjulens beskaffenhet ej kan medföra skada å körbanan.

Vid sådan färd må motorredskapet, om detta försetts med gummi-hjul, ej framföras med högre hastighet än 15 kilometer i timmen, men i annat fall högst 10 kilometer, och skall i mörker å redskapet föras lykta med vitt sken så anbragt, att densamma är synlig såväl framåt som bakåt. Är motorredskapet försett med släpvagn, skall jämväl å denna föras vitt ljus, som är synligt bakåt.

X kap.

Ansvarsbestämmelser.

49 §.

För överträdelse av bestämmelser i denna lag straffas den skyldige, där förseelsen ej är i allmän lag belagd med strängare straff, med högst femtio dagsböter.

50 §.

Besvär över beslut, som av magistrat eller ordningsrätt samt polismyndighet i stöd av denna lag meddelats, kunna inom 15 dagar anföras hos landshövdingen i länet. Av landshövding eller landskapsnämnden meddelat beslut överklagas hos högsta ^{förvaltnings-} domstolen inom trettio dagar.

Av myndighet i stöd av denna lag meddelat beslut bringas i verkställighet utan avseende å att ändring i ^{de} samma sökes.

Särskild förelämnelse.
51 §

Med polismyndighet avses i denna lag polisinrättning i stad samt kronofogde och länsman på landet.

52 §.

Vad i 30 § är stadgat angående körhastighet avser icke automobil, som begagnas såsom ambulansvagn eller vid eldfara för brandväsendets räkning eller av polisman, stadd i tjänsteutövning.

53 §.

Förare, som på grund av tidigare av behörig myndighet utfärdat tillstånd äger föra automobil eller motorcykel, vare därtill fortfarande berättigad, så länge sagda tillstånd är giltigt.

54 §.

Å landskapsnämnden ankommer att fastställa formen för körkort samt att meddela tilläventyrs erforderliga anvisningar rörande tillämpningen av denna lag.

55 §.

Genom denna lag upphävas de bestämmelser och ordningsregler, som för motortrafikens ordnande inom landskapet av landskapsnämnden

tidigare utfärdats och äro emot denna lag stridande.

Mariehamn, den 10 november 1925.

O. Angström

Werner Zinner